

Arrest

nr. 31 800 van 21 september 2009
in de zaak RvV X IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 februari 2006 het Rijk binnen en diende op 11 maart 2009 een derde asielaanvraag in. Op 2 juni 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Sergal in het district Chawki van de provincie Kunar. Op 5 februari 2006 bent u in België aangekomen en op 14 februari 2006 diende u een eerste asielaanvraag in. Op 12 oktober 2006 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, gezien u geen gevolg had gegeven aan de oproeping. Op 3 mei 2007 diende u een tweede asielaanvraag in. Op 10 juli 2008 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Op 2 december 2008 werd deze beslissing bevestigd door de Raad van Vreemdelingenbetwistingen in het arrest nr. 19.795.

Op 11 maart 2009 diende u een derde asielaanvraag in. Ter ondersteuning van deze asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een DVD waarin uw oom door de taliban wordt aangespoord u aan hen uit te leveren, een brief van de dorpsoudsten aan de taliban en een brief van de dorpsoudsten aan de politie.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Allereerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal reeds op 10 juli 2008 een weigeringsbeslissing nam omwille van bedrieglijke verklaringen en daarbij opmerkte dat aan uw verblijf en terugkeer naar Kunar geen geloof kan worden gehecht. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ondanks de vastgestelde bedrieglijkheid van uw verklaringen vroeg u een derde keer asiel aan en probeerde u het ongelijk van de Belgische asielinstanties te bewijzen middels enkele documenten die u recent vanuit Afghanistan zou hebben ontvangen: een DVD waarin uw oom door de taliban wordt aangespoord u aan hen uit te leveren, een brief van de dorpsoudsten aan de taliban en een brief van de dorpsoudsten aan de politie. De door u voorgelegde documenten en de DVD kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde documenten te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu echter niet het geval is. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat Afghaanse documenten een uiterst relatieve bewijswaarde hebben (zie hiervoor bijgevoegde informatie in het administratieve dossier). Door het afleggen van bedrieglijke verklaringen stelt u het Commissariaat-generaal bovendien in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw profiel, uw verblijfplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarvoor u deze derde landen heeft verlaten. Bijgevolg maakt u het de asielinstanties onmogelijk om tot een correcte inschatting te komen van uw nood aan bescherming. Gezien de eerdere vaststelling dat uw recente afkomst uit Afghanistan ongeloofwaardig is en u geen elementen aanbrengt die deze vaststelling vermogen te wijzigen, kan ook de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet u niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept de schending in “van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953 en schending van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet” en als tweede middel een “Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het

verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker dient een derde asielaanvraag in op basis van een DVD en twee brieven geschreven door zijn dorpsversteren.

3.2. Te dezen is de Raad niet bevoegd zich in beroep uit te spreken over de beslissingen genomen in het kader van de eerste asielaanvraag. Deze diende aangevochten te worden met de in de Belgische wetgeving bepaalde rechtsmiddelen. Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel dat er niet meermaals geoordeeld wordt over eenzelfde zaak is te dezen zijn bevoegdheid beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde nieuwe gegevens en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst, alsmede van de aanvraag om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.1. Het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 19.795 van 2 december 2008 besloot dat verzoekers asielrelaas en afkomst ongeloofwaardig zijn *“Gelet op dit manifest gebrek aan kennis over verzoekers beweerde regio van afkomst waar zijn vader blijkens de verklaringen een belangrijke functie zou hebben vervuld en over verschillende befaamde personages en politieke groepen in Afghanistan in het algemeen kon de Commissaris-generaal redelijkerwijs besluiten dat indien verzoeker werkelijk in Chawki zou hebben gewoond men toch kan verwachten dat hij op de hoogte zou zijn van enige feiten die zich in Chawki district en in Afghanistan zou hebben voorgedaan”*.

3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205).

3.4. Verzoeker meent dat het CGVS *“de bewijswaarde en -kracht”* miskent *“van de vijf documenten die hij ter staving van zijn asielrelaas voorlegde:*

- *een kopie van het verslag van de politie uit Pakistan, met daarop een paarse stempelafdruk, waarin wordt vermeld dat zijn broer vermoord is*
- *en een faxkopie van een brief van zijn Pakistaans dorpshef, opgemaakt ter zijner behoeven, stellende dat in gevaar bent omwille van een vete met Asadullah Wafa.*
- *een DVD waarin zijn oom door de taliban wordt aangespoord hem aan hen uit te leveren*
- *een brief van de dorpshef*
- *een brief van de dorpshef aan de politie”*.

3.5. De in de derde asielaanvraag neergelegde brieven en DVD hebben geen officieel karakter en zijn bovendien van subjectieve aard, waardoor deze onmogelijk de geloofwaardigheid van verzoeker kunnen herstellen. Overigens volstaat het louter neerleggen van documenten niet om de hiaten in en de ongeloofwaardigheid van de verklaringen te herstellen. De overige aangehaalde documenten zijn reeds in de vorige asielaanvragen behandeld. De Raad verwijst naar het arrest nr. 19.795 van 2 december 2008 in het bijzonder betreffende de kopie van het verslag van de politie uit Pakistan met daarop een paarse stempelafdruk en een faxkopie van een brief van het Pakistaans dorpshef waaraan *“geen bewijswaarde wordt toegekend vermits documenten enkel waarde hebben ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig asielrelaas, wat in verzoekers geval niet zo is zoals blijkt uit het voorgaande. Ook aan het uittreksel van het bevolkingsregister wordt terecht geen bewijswaarde toegekend omdat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er vele valse documenten in omloop zijn en omdat in de marge nog kan opgemerkt worden dat deze taskara met de hand gemaakte correcties bevat”*.

3.6. Wat de overige grieven betreft dient te worden vastgesteld dat deze reeds beoordeeld werden in het kader van verzoekers eerdere asielaanvragen (in het bijzonder betreffende de bedrieglijke

verklaringen en de ongeloofwaardigheid van verzoekers afkomst) en de Raad onbevoegdheid om dit nogmaals te herbeoordelen (zie supra 3.2.).

3.7. In het licht van de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers afkomst en relaas (zie arrest RVV nr. 19 795 van 2 december 2008) en in acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker citeert deels het rapport van de UNHCR van 25 april 2007 en stelt dat hij bij terugkeer onderworpen zou worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen.

4.2. Verzoeker blijft in gebreke essentiële elementen betreffende zijn afkomst aan te tonen. Immers, daargelaten het feit dat het neergelegde rapport geen recent karakter vertoont, dient te worden vastgesteld dat aangezien verzoeker zijn afkomst niet aannemelijk maakt en aldus niet aantoonde dat de beoordeling in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus dient te gebeuren ten aanzien van de situatie in Kunar, Afghanistan. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig september tweeduizend en negen door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK